

गम्भवद् गच्छणे दुहिअग्नौ

परिमज्ज्वाग्निमवम्रणमो ॥ १२६ ॥

॥ द्विपदिकयोपसृत्य गृहीत्वात्मगतं ॥

मन्दारपुष्पैरधिवासितायां

यस्याः शिखायामयमर्पणीयः ।

सैव प्रिया संप्रति दुर्लभा मे

नैवैनमश्रूपहतं करोमि ॥ १२७ ॥

॥ इत्युत्सृजति ॥

नेपथ्ये

* वत्स गृह्यतां गृह्यतां ।

संगमनीयो मणिरिह शैलसुताचरणरागयेनिरयं ।

॥ आवहति धार्यमाणः संगममाश्रु प्रियजनेन ॥ १२८ ॥

राज्ञा ॥ ऊर्ध्वमवलोक्य ॥ को ऽयं मामनुशास्ति ॥ विलोक्य ॥ कथं भग-

वान्मृगराजधारी । भगवन्ननुगृहीतो ऽहममुनोपदेशेन ॥ मणिमादाय ॥

* कृच्छे संगममणे ।

तथा विमुक्तस्य निमग्नमध्यया

भविष्यसि त्वं यदि संगमाय मे ।

॥ १२९ ॥ ततः करिष्यामि भवत्तमात्मनः

शिखामणिं बालमिवेन्दुमीश्वरः ॥ १२९ ॥

* ॥ परिक्रम्यावलोक्य च ॥ तत्किं खलु कुसुमरहितामपि लतामिमं पश्यता

मया रतिरुपलभ्यते । अथवा स्थाने मम मनो रमते । इयं हि